

VIKINGI – TEMNO RDEČI MORSKI PTIČI

Vikingi, o katerih govoriti naša tokratna Vesela šola, so ljudi bili vzdevke. Posebne značilnosti posameznega človeka so strnili v kratek vzdevek, ki je postal njegov zaščitni znak. Stara pesnitev naziva vikingške kmete z imeni Štrleča brada in Snopasta brada, Hišnik in Oproda, Fant in Vojščak. Pojavljajo se imena kot Böllwerk Obadov rilec, Thorsten Goltač polenovke in Grim s plešo. Še sočnejše so ozname za

hlapce. Imenovali so se Kravar in Razgrajač, Neotesanec in Grbavec, Klada in Kriva noga, Debelušnik in Voljji meh. Tudi poglavariji so bili deležni robatih vzdevkov. Tako so obstajali Harald Zajčja noga, Harald Sinjezobec, Harald Lepolasec in Harald Sivoplaščar. Pa tudi Ingjöld Zlohotnež in Egvind Bahač, Halvdan Belonožec in Ragnar Lodnastohlačnik, Erik Krvava sekira in Björn Železobočnik, Sigurd Kačeoki in Olav Vranjenogi, Olaf Drvar in Olaf Kraljič, ženo Olafa pa so imenovali Aud Belooka.

Jezik teh znamenitih vojščakov s severa torej ni bil le skrajno bogat s podobami, ampak tudi poln posmehljivosti in hudobnosti. Ob svojem prekipevajočem temperamentu

so bili tudi naravno inteligentni, duhoviti ljudje, ki pa so se lahko v trenutku prelevili v srove in skrajno neusmiljene vojščake.

Šnofi. Šnofi
Kostoljubec.

NAPAD NA LINDISFARNE

V angleški kroniki iz 8. stoletja je datum 8. junij 793 zapisan s črkami, ki so tako rekoč prepojene s krvjo. Takole piše: *Nato pa se je nadnje zrušil pekel. Može v ladjah so planili na suho, strahovito rjaveli in mahali s sekirami in meči, naskočili brezobrambne samostanske brate, ki so jim bili polni zaupanja prišli naproti, jih vrgli na tla, jih ubijali, nekatere zvezali in odvlekli, druge odgnali, potem ko so jim odvezeli oblačila, in jih zasipali z ostudnimi psovkami, marsikaterega pa utopili v morju.*

Lindisfarne je bil samostan na otočju Hebridi ob vzhodni angleški obali, kjer so v 160 let starem poslopu ži-

veli menihi. Otoška opatija je bila postavljena na enem častitljivih romarskih krajev Škotske, kjer so se menihi počutili varne pod zaščito svojih svetnikov. Divji napad na samostan, v katerem so plena željni neznani bojevniki izropali cerkveni zaklad, poteptali svete prostore, prevrnili oltarje, uničili knjižnico, oplenili kleti in kašče, pobili govedo in ovce

Ruševine Lindisfarna si radi ogledujejo turisti.

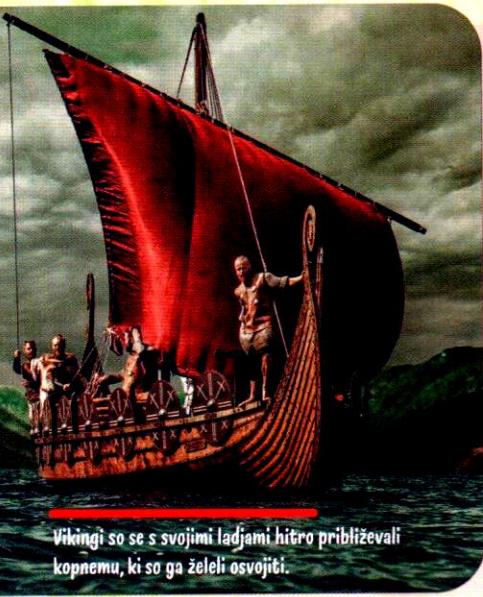

na pašnikih in nato vsa poslopja začigli, je kakor ognjeno znamenje označil začetek vikinge dobe.

ROPARSKI HUDIČI ALI SLAVNI JUNAKI?

Proti takšnemu načinu piratstva, proti dejanjem strahovitega nasilja in grabežljivosti, ni bilo rešitve. Kdo so bili rdečelasi in svetlolasi napadalci s severa, ki so okoli leta 800 začeli vznemirjati dežele in ljudstva v Evropi in ki so potem 250 let stalno ogrožali obale celine? Kje je bil njihov dom? Kaj jih je gnalo v svet? Skupine dolgih ladij z velikimi štirikotnimi jadri so se bliskovito prikazovale in izginjale pred bolj ali manj branjenimi obalami. Roji rdečih jader so se hitro gibali po

morski površini. Kot galebi po ozračju. Lepo ime *Temno rdeči morski ptiči* so jim nadela premagana ljudstva. Krščanski duhovniki so v njih videli hudiče, ki so divjali skozi zgodovino Evrope. Napolnjevali so morja in dežele z vojno, ubijali so in tudi sami umirali. Ste že slišali za vikingški pogreb? Ladja s truplom umrelga se je oddaljila na odprto morje. Nato so goreče puščice, usmerjene proti ladji, prerezale obzorje. Kljub vsemu strašnemu nasilju so jih pisci nordijskih sag in legend pogosto spominjali v junake.

Vikingi so se s svojimi ladjami hitro približevali kopnemu, ki so ga želeli osvojiti.

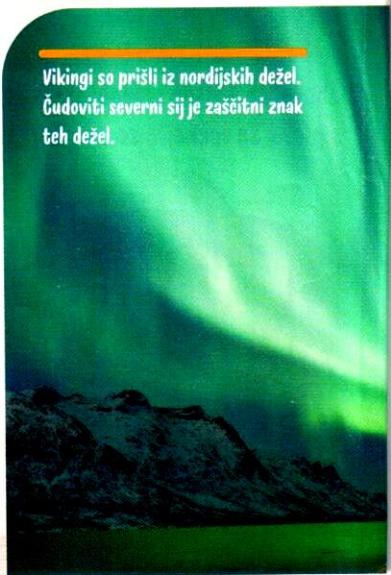
MOŽJE S SEVERA, DEČKI Z VESLI ALI MOŽJE JESENOVIH DREVES?

Izvor imena Viking vse do danes zaposluje reševalce ugank. Poskus označiti Vikinge kot prebivalce norveške pokrajine *Vik* se je le kratko upiral učenjaški kritiki; enako velja za razlogo, da je njihovo ime sorodno glagolu *vige*, ki pomeni umakniti se. Viking bi bil torej morski ropar, ki s svojim plenom pobegne. Jezikoslovci so na podlagi tega izpeljali oznako za pomorskega bojevnika, ki se zadržuje na dolgi plovbi daleč od domovine – kar je dejansko bila ena najznačilnejših vikingških strasti.

Franki so jim rekli *Normanni*, kar je pomenilo nordijski možje, možje s severa. Zgodovinar

Adam iz Bremna jih imenuje *Ascomani*, možje jesenovih dreves, ker so pri gradnji ladij radi uporabljali jesenovino. Za Irce so bili *Lochlannach*, severni ljudje. Slovani so jih klicali *Rusi*, po švedskem izrazu *ruotsi*, kar pomeni dečki z vesli, veslači. In Arabci, ki so bili sicer bolj civilizirani, pa enako nasilni, so jih zmerjali z *madjus*, kar pomeni poganske pošasti. Kakorkoli, dejstvo je, da so prišli z ozemlja današnje Danske, Švedske in Norveške. Njihova domovina je bila ogromni skandinavski polotok s prepadnimi gorovji in navpičnimi stenami, globokimi fjordi in mrzlim podnebjem.

Vikingi so prišli iz nordijskih dežel. Čudoviti severni sij je zaščitni znak teh dežel.

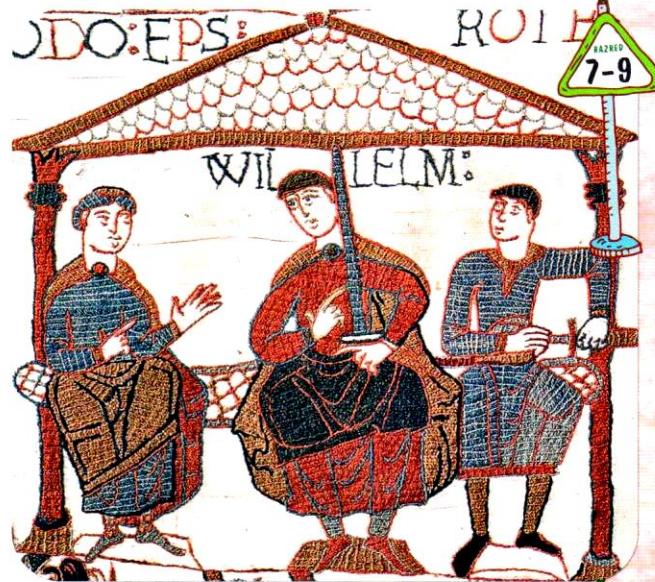

VELIKI OSVAJALNI POHOD

Vzroka za osvajalni pohod svetovnih razsežnosti sta bila prostorska stiska in izčrpana zemlja v domovini Vikingov, vendar vse to ne bi zadoščalo, če v njih ne bi bilo naravne pripravljenosti, da zaradi daljnih mamljivih ciljev tvegajo življenje – nekakšne pustolovske sile, ki ni poznala ne zakonov ne meja, in pa prave obsedenosti z morjem – severnaški možje so ljubili grozljive morske pojave in prezirali njegove strahove. Cilji, kamor so usmerili krmila svojih ladij, so se rodili iz geografskega položaja vikingških dežel. Težišča njihovega osvajanja so bile obalne pokrajine Zahodne Evrope, gozdovi in porečja Vzhodne Evrope in veliki otoki v severnem Atlantiku. Vse vikingške

plovbe so potekale po tako rekoč predpisanih progah. Bojevali so vojne proti frankovski državi, v 11. stoletju je vojvoda Viljem iz Normandije v bitki pri Hastingsu premagal Angleže in postal angleški kralj, naselili so Islandijo in Grenlandijo in Sredozemlju in Rusiji so ustanavljali države. Prišli so do Volge in Bizanca ter bili sestavnici del straže vzhodnorimskih cesarjev. Vrhunec svojega osvajanja so dosegli na poti proti Vinlandiji, današnji ameriški celini.

Viljem I., znan tudi kot Viljem Osvajalec, je bil prvi normanski kralj Angrije, ki je vladal od leta 1066 do svoje smrti leta 1087.

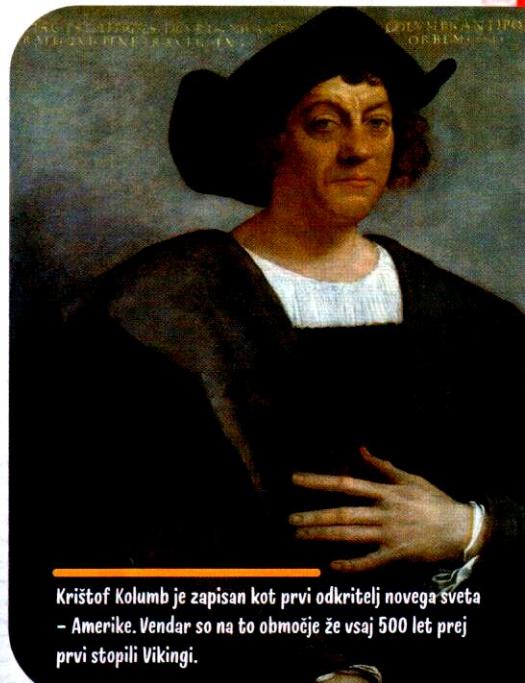

Z OBEMA ROKAMA SO SEGLI V ROSNO TRAVO ...

Danes vprašanje o tem, kateri Evropejec je prvi videl Ameriko, ni več predmet resnih raziskav. *Saga o Grenlandiji*, veliki ep iz 12. stoletja, jasno pripoveduje o mladeniču Bjørnu, ki je po morjih iskal svojega očeta in zašel predaleč na zahod: *Pet dni so pluli. Nato so zagledali suho zemljo in se pogovarjali, katera zemlja bi to mogla biti. Bjørn je menil, da to ne more biti Grenlandija, ker nima visokih gora in ledenikov, pač pa je*

nizka in pokrita s temnimi gozdovi. Tako je okoli leta 1000 Bjørnu Herjulfssonu pripadla čast, da je bil prvi Evropejec, ki je videl obale nove celine, veliko kasneje imenovane Amerika. In to petsto let pred očmi Krištofa Kolumba. Kmalu zatem je Leif Eriksson prvi pristal na Novi Fundlandiji, na ameriški obali: *Z obema rokama so segli v rosno travo, jo pokusili in menili, da tako sladke stvari še nikoli niso imeli na jeziku.* Obrežja so bila bela, rečne doline rodo-vitne, gozdovi gosti – skratka dežela, ki jo je ustvaril bog v trenutku, ko je bil dobre volje. Ker je Leif našel grozdje, je deželo poimenoval Vinlandija – vinska dežela. Tukaj so arheologi našli ostanke Leifovih naselij, prav takšne kot na Norveškem. Tako so razbili zadnji dvom. Vikingi so prvi odkrili ameriško celino. Zgodovina je prvenstvo vseeno pripisala Kolumbu. Vikingi niso vedeli, kaj so

odkrili, pa tudi Kolumb se vse do smrti tega ni zavedal. Res pa je tudi, da so njegovi nasledniki zelo hitro odkrili resnico in novi svet kmalu ni bil več skrivnost.

Krištof Kolumb je zapisan kot prvi odkritelj novega sveta – Amerike. Vendar so na to območje že vsaj 500 let prej prvi stopili Vikingi.

Vikingi so veljali za odlične ladjedelce.

LADJEVJE IZ HITRIH BOJNIH LADIJ

Vikingi so imeli zelo močno ladjevje. Sestavljen je bilo iz hitrih bojnih ladij, imenovanih *drakarji*. Dolge in vitke ladje podolgovate oblike so bile primerne tako za plovbo po rekah kot za plovbo po morju. Imele so leseno

gredlju in preprečevala, da bi jambor ob polni obremenjenosti poškodoval trup ladje. Poleg jader so ladje poganjali še veslači. Tako so pridobili okretnost in hitrost. Manjše ladje so imele do trinajst veslačev na vsaki

krmilo in jadro, ki je bilo štirikotne oblike in po navadi izdelano iz platna. Jambor so postavili v močni leseni kladi, ki so ji rekli *kerling*. Ležala je na

strani, večje do dvajset. Ladje so gradili iz hrastovega, borovega in jesenovega lesa. Grajene so bile na tako imenovani strešni način, kar pomeni, da so se deske trupa med seboj prekrivale, vmesne špranje pa so zatesnili z volno, ki je bila prepojena s smolo. Deske so pritrjevali z železnimi kovicami. Deseta in štirinajsta deska trupa sta morali biti še posebej močni, saj je bila prva na vodni gladin, v drugi pa so bile odprtine za vesla. Na premcu in bokih so imele izrezljane živalske podobe. Vrh preanca je krasila obvezna zmajeva glava, po kateri je bila vikingška ladja najbolj prepoznavna. V pristaniščih so zmajevo glavo sneli, da ne bi užalili zemeljskih duhov.

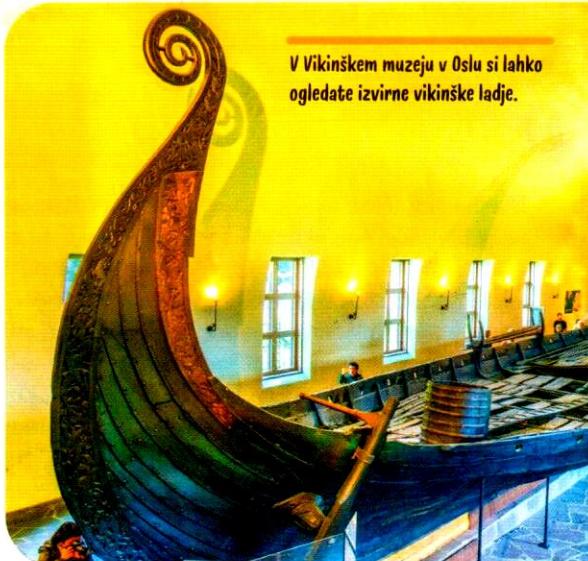
BIGDØY

Polotok Bigdøy v glavnem mestu Norveške Oslo je imenovan *polotok muzejev*. Med drugimi stoji tukaj tudi vikingški muzej. Hrani originalne vikingške ladje, ki so nekoč to ljudstvo ponesle do največjih pomorskih časti. Arheologi so jih našli zakopane v morskem blatu in mulju, kar jih je ohranilo za današnji čas.

Več ladij so izkopali tudi na kopnem, saj so Vikingi svoje pomembne ljudi pogosto pokopavali skupaj z njihovimi ladnjami. Zanimivo je, da na ladjah ni nobenih kabin oziroma zavetij za

prenočevanje, kar potrjuje teorijo, da so Vikingi pluli pretežno podnevi. Zvečer so pristali, prespali na kopnem in zujetraj nadaljevali pot. So se ti vrhunski vojščaki torej res bali teme in nočnega neba? To pomeni, da so morali zbrati res izreden pogum, da so se upali odpraviti na pot proti Islandiji, Grenlandiji in obalam Amerike.

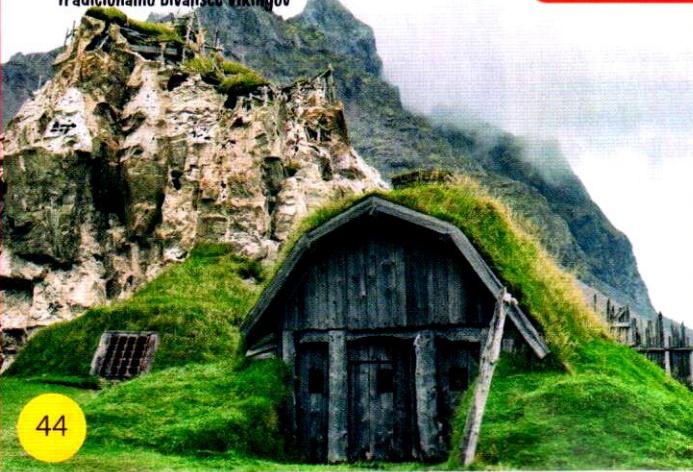
V Vikingškem muzeju v Oslo si lahko ogledate izvirne vikingške ladje.

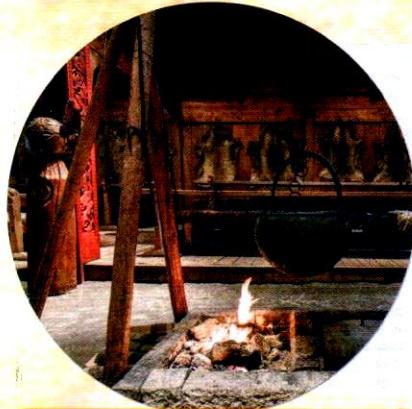

VZVIŠEN SEDEŽ HIŠNEGA GOSPODARJA VIKINŠKE KMETIJE

V bistvu so bili Vikingi preprosti kmetovalci. Živeli so od skromnih plodov negostoljubne zemlje v severni Evropi. Čeprav jih najbolj poznamo po roparskih pohodih, ti niso bili najpomembnejši del njihovega življenja. Vikingška bivalna hiša ne spada med teme umetnostne zgodovine. Njena konstrukcija je bila preprosta, udobje, ki ga je dajala, majhno. Kaj več kot toploto, zaprtost in varnost svojim prebivalcem ni ponudila. Dvoranski podolgovati prostor sta dve vrsti stebrov delili v tri podolžne dele. Oba stranska sta bila malce dvignjena in sta

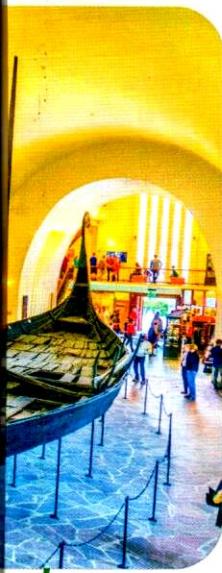
Tradicionalno bivališče Vikingov

ZVOKI ROGOV ZA GORO MESA

Poleg kruha so jedli veliko mesa. Arabec Ibn Fadlan je zapisal, da so jedci svinjskega mesa in pravi požeruh. Gostija se je pogosto začela z zvoki rogov (mimogrede, ni povsem jasno, ali so na čeladah res nosili robove); nato je prišlo na mizo meso, prave gore mesa. Kastrirani merjasci so bili po njihovem pojmovanju ne samo okusni, temveč tudi krepilni za dušo in srce. Kuhali so jih ali pekli na odprttem ognju.

Sage pripovedujejo, kako zelo so cenili telesne zmogljivosti.

Harald Sinjezobec je bil zelo občudovan smučar. Gunnar iz sage o

Njalsu je s polno bojno opremo na

bila namenjena za sedenje in ležanje. V boljših hišah sta bila opremljena s klopni po vsej dolžini, naslonjenimi na stene, ki so bile iz pletiva, premanjega z ilovico, ali iz lesnih plohom. Hišni gospodar je sedel na sredini južnega stranskega dela – nasproti zračnika v strehi, skozi katerega je padala sončna svetloba – na

privzdignjenem prostoru: to je bil tisti znameniti vzvišeni sedež, s katrega se je lahko kraljevsko razgledoval gospodar kmetije. Nemu nasproti so stali manjši sedeži, namenjeni odličnim gostom. Sredi dvorane je plapolal ogenj, ki ga nordijske pripovedi ali sage opisujejo kot središče družinskega življenja.

Vikingi so pojedli veliko mesa.

MLADI GOSPOD PREIZKUSI SVOJO MOČ

sebi preskakoval več kot šest metrov široke potoke. Neverjetne atletske sposobnosti so sage pripisovale Olafu Tryggvasonu, velikemu junaku nordijske zgodovine: *Medtem ko so možje veslali, je lahko tekel zunaj čolna po veslih in z lokom in puščico odstrelil dečku kroglo z glave. Znal je hkrati vreči*

Vikingom brutalnost in hladnokrvno ubijanje nista bila tuja.

dve kopji ter ujeti nasproti drveče sovražno kopje.

Naj so to bajke ali ne, vsekakor takšna sporočila kažejo, da je beseda moč stala na lestvici njihovih besed najviše. Božja zapoved *Ne ubijaj* pri Vikingih ni imela nobene veljave. Da etičnosti niso pripisovali posebnega pomena in da so človeško življenje hladnokrvno prepustili brutalnosti naravnega zakona, dokazuje zgodba o mladeniču, ki si je pridobil nov meč. Najprej ga je preizkusil na vejah in drevesnih krošnjah, ko pa mu je naproti prišel podložnik njegovega očeta, mu je z enim udarcem ločil glavo od telesa. Ves srečen je potem pripovedoval družini, kako uspešno je preizkusil novo orožje, in bil za to deležen pohvale.

VALKIRE OB NEDELJAH

Vsakdanja ženska obleka je bila preprosta: prek platnene srajce so nosile iz dveh delov sestavljeno obleko, ki je na sprednji strani visela na dveh prsnih sponkah. Čeznjo so oblekle kratek ali malo daljši brezrokavni plašč. Mlada dekleta so nosila mini krila in škornje. Najraje od vsega pa so ženske imele različen nakit in okrasje. Že omenjeni Ibn Fadlan ga opisuje zelo natančno: *Vsaka teh žensk nosi na obeh straneh prsi tulec iz železa, srebra, bakra in*

zlata, odvisno od vrednosti premoženja svojega moža. Okoli vratu nosijo ogrlice iz zlata in srebra. Za vsakih deset tisoč srebrnikov povečane- ga premoženja lahko mož svoji ženi doda novo ogrlico. Z vsem tem okrasjem so bile ženske včasih videti skoraj kot valkire, nordijske boginje usode, na sprehodu v nedeljo popoldne.

VEČNO TRAJAJOČE PIVSKE RADOSTI

Vsaj dvakrat ali trikrat na leto so se poskušali vikingški kmetje s popolno pijanostjo spraviti v stanje, v katerem so se imeli za podobne bogovom. Popolna

pijanost je bila torej obredno dejanje. Navade pri popivanju so sestavljale predvsem vulgarne surovosti in triki, katerih

Vikingi so radi popivali. Za kozarec so uporabljali živalske rogove.

ŽIVLJENJSKA PRAVILA PLEMičA KNIGGEJA

Sage pohvalno govorijo tudi o premišljenih in predvidnih ljudeh in ne samo o bojevnikih in junakih. Tako v njih najdemo tudi številne nasvete, kako živeti. Nekaj življenjskih pravil je zapisanih iz življenja vikingškega plemiča Kniggeja:

- !**Kdor odpre vrata, naj se skrbno razgleda in se prepriča, ali ne sedijo za vrati sovražniki.**
- !**Treba je oditi ob pravem času, ne biti večno gost na istem mestu.**
- !**Mož naj bo zmerno pameten, ampak ne preveč pameten.**
- !**Dan hvali zvečer, ženo, ko je mrtva, meč, kadar se je izkazal.**

PRI ODINU IN THORU

Odin je bil gospodar neba, pesnik in mislec, vojskovodja in bog mrtvih. Odkril je rune – skrivnostne pismenke, ki so jih uporabljali bolj za čaranje kot sporazumevanje in jih je bilo ravno zato moč najti predvsem na nagrobnih in spominskih kamnih. Za Vikinge je bil Odin predvsem pomemben kot vojni bog. Uzakoval je viharjem in jezdil na svojem osmeronogem konju, najhitrejšem in najvztrajnejšem od vseh konj na svetu, in nastopal kot vodja lovskega

tropa – hord divjih vojščakov. Thor – najbolj ljudski med vsemi bogovi – je bil predstavljen kot korenjak z rdečo brado, ki je v enem samem delovnem dnevu pospravil celega vola in pognal po razgretem grlu tri sode medice. Vedno je nosil znamenito kladivo mjölnir, ki je vse zdrobilo. Metal ga je kot sekiro. Vikingom je predstavljal dobrega duha – idealni lik, v katerem so prepoznавали sami sebe. S ponosom so se imenovali Thorovo ljudstvo.

Rune so starodavna abeceda germanskih in nordijskih ljudstev. Staronordijska beseda »rún« pomeni skrivnost, črka, misterij.

UMETNOST – ŽIVALSKI PRAVLJIČNI SVET

7-9

Ladje, vozovi in sani, s katerimi so Vikingi opremljali svoje umrle za pot v posmrtno življenje,

kažejo ne samo obrtniško spretnost, ampak tudi občutek za slog in domišljijo – lahko bi rekli umetnost.

Celoten vozni park umrle kraljice je bil razkošno opremljen z rezbarijami. Oba ladijska konca se iztekata v čudoviti spirali; spredaj se končuje v kačji glavi, zadaj pa v zavitem kačjem repu. Stranske dele krasijo razgibane podobe, ki se ob podrobnom opazovanju izkažejo za preplet živali s človeškimi rokami in bradami palčkov.

Vikingški svet je bil živalski pravljični svet. Upodobitve živali na severu Evrope od 5. do 12. stoletja so bile vrsta umetnosti.

Vikingi so podobe živali izrezljali v les.

STROKOVNJAKI ZA VSE

Vikingi so živino gojili z velikim veseljem in hlevi so bili kmetovalcu bolj pomembni kot polja. K stalnemu kmetovemu spremstvu so spadali psi in konji. Logično je, da so gospodarjeve najljubše živali tudi pokopali skupaj z njim. Konj je bil deležen obrednega čaščenja, krava pa je veljala kot simbol blaginja. Bogastva posameznega Vikinga niso merili le po velikosti njegove zemlje, ampak tudi po številu njegovih krav. Slavni vojskovodja Erik Rdeči je imel štiri velike hleve s štiridesetimi posamičnimi stajami. Ime in sloves kmetovalca so visoko na severu določale črede severnih jelenov. Tudi črede ovac so bile njihov ponos. Lovu in ribolovu so posvečali veliko časa, saj sta jih spominjala na bitke in vojne. Prav tako so bili spretni rokodelci.

Vikingi so imela pokopali z njihovimi najljubimi živalmi.

VELIKI FINALE – THOROV KLAĐIVO IN KRISTUSOV KRIŽ

Začetek vikingške slave označuje napad na Lindisfarne. Ne moremo pa navesti nobenega dogodka, ki bi bil tako izreden, da bi ga izbrali za konec obdobja njihovih uspehov. Njihova junaška doba uplahne kakor voda po ogromni povodnji. Porazgubi se nekje v letih in desetletjih po končanem pokristjanjevanju, ko Thorovo kladivo zamenja Kristusov križ. Vikingi so se nasilju misjonarjev in vsiljevanju krščanstva dobro in dolgo upirali. Toda na koncu so izgubili: na Danskem ob prelomu tisočletja, na Norveškem petdeset let pozneje, na Švedskem še sto let pozneje. V začetku 12. stoletja so slovanski gusarji napadli vikingško mesto Kungahälla na zahodni švedski obali, ga opustošili in sedem tisoč Vikingov prodali v suženjstvo. Tako se je končalo vikingško obdobje – lovci so se spremenili v preganjance.

Kljub koncu Vikingov še vedno radi pripovedujemo in poslušamo zgodbe o njih. Priljubljeni so tudi filmi in serije, ki so nastali iz legend in zgodb o Vikingih.

VIKE VIKING

V sedemdesetih letih prejnjega stoletja je švedski pisatelj Runer Jonsson objavil serijo mladinskih knjig, ki jih imamo tudi v slovenskem prevodu. Glavni junak teh pripovedi je mladi Viking, ki se imenuje Vike. Njegova posebnost je, da najde rešitev iz vseh težav tudi takrat, ko izkušenost odraslih odpove. Zabavna pripoved je polna domislic in napetih dogodkov z nepričakovanimi, presenetljivimi preobrati. In morda je kar prav, da dobi bistri Vike zaključno besedo naše pripovedi:

Prav imaš, je rekel Halvar stražarju. Zdaj pa imamo! Samo eno nam preostane – umreti v boju in umreti kot možje. Nihče ne bo mogel trditi o nas, da smo izdali svojo dolžnost. Tečno pa je vseeno.

Tvoje govoričenje je še bolj tečno, je rekel Vike. Umreti kot možje!

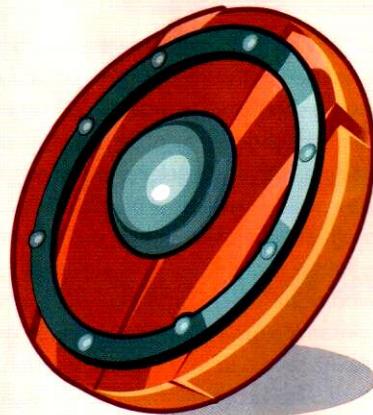
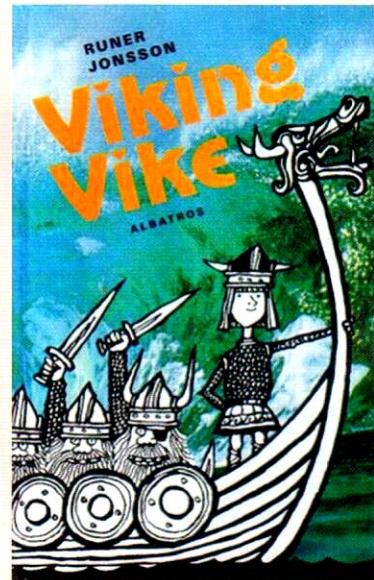
Sram te bodi, mulec! je zarjal Halvar. Saj smo Vikingi!

A tako, je rekel Vike. Meni pa se zdi čisto vseeno, če umreš kot moški ali kot ženska.

Tiho! je zakričal Halvar. Si še prezelen, da bi to razumel.

Joj, je rekel Vike, in še enkrat joj. Godrnjaš in tuliš zato, ker ne veš, kaj bi. To je samo tvoj način predaje. Jaz pa vem nekaj, kar se še bolj spodobi za Vikinga, kot da umre.

In kaj bi to bilo? je vprašal Halvar. Na primer to, da se reši iz zagate, je rekel Vike ...

Po knjigah Vike Viking je bilo posnetih nešteto risank in filmov.

NORSE MYTHOLOGY

The Norse mythology talks about the pre-Christian religions and the Scandinavian legends. According to the Norse mythology the Earth is a flat round plate with Asgard, the residence of Gods, in the centre.

Mark the three gods that belong to the Norse mythology:

THOR

ZEUS

LOKI

POSEIDON

HERA

ATHENA

APHRODITE

MARS

ODIN

CUPID (LAT. AMOR)

VOCABULARY

the Vikings – Vikingi

gods – bogovi

mythology – mitologija

a story – zgodba

a giant – velikan

a monster – pošast

a religion – verovanje

Scandinavians – Skandinavci

Norse – nordijski

a residence – bivališče

order – red

chaos – kaos

weapons – orožje

a battleship – bojna ladja

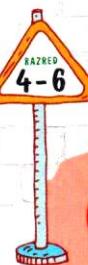
a conquest – osvojitev ozemlja

cruelty – krutost

The tales of the Norse mythology talk about gods, giants and monsters. Gods represent order while giants represent chaos and disorder. There are a lot of films and tv series made on this topic in the world of films. The directors have drawn their inspiration precisely from the Norse mythology.

Mark the photos of films which show the story based on the Norse mythology.

1. KAJ JE BIL LINDISFARNE?

- a. Bojna ladja.
b. Samostan.
c. Viking.
d. Meč.

2. PRAVILNO POVEŽI.

Thor kladivo
Odin rune

3. KAKO SE IMENUJE GLAVNO MESTO NORVEŠKE?

ŠOLSKO TEKMOVANJE BO
10. 3. 2021, DRŽAVNO
PA 14. 4. 2021.

1. POLOTOK BIGDØY JE NA:

- a. Švedskem.
b. Danskem.
c. Norveškem.
d. Irskem.

4. DRŽI ALI NE DRŽI?

Nihče ne ve natančno kdaj je bil konec dobe Vikingov.

DRŽI

NE DRŽI

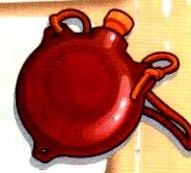
5. KAJ JE BILA GLAVNA JED VIKINGOV?

- a. Mesna juha.
b. Zelenjavna mineštra.
c. Pečenka.
d. Pogača.

2. PRAVILNO POVEŽI

Irci Rusi
Franki Lochlannach
Slovani Normanni

5. KAKO SO SE IMENOVALE NORDIJSKE BOGINJE USODE?

- a. Kerling.
b. Jambor.
c. Drakar.
d. Bigdøy.

Obišči veselasola.net in
reši učno pot. Čakajo te lepe nagrade.

Okoli leta 1000 je bil Bjørn Herjulfsson prvi Evropejec, ki je videl obale nove celine, veliko kasneje imenovane Amerika.

DRŽI

NE DRŽI

IME IN PRIIMEK VESELOŠOLCA

NASLOV

PODPIŠ STARŠA

RAZRED 4-6 7-9 (OBKROŽI)

Izpolni preizkus in ga pošlji na naslov: Vesela šola, Mladinska knjiga Založba, Slovenska 29, 1000 Ljubljana, s pripisom Novembrska VŠ.

Ne pozabi pripisati svojih podatkov (ime in priimek, naslov). Podatke naj podpiše eden od staršev oziroma skrbnikov, ki s podpisom dovoljuje, da jih posreduje in sodeluje v nagradni igri. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo 4. decembra 2020 izrabili nekaj srečnežev, ki jih čakajo nagrade. Imena nagrajencev bodo v tednu dni po žrebanju objavljena na www.veselasola.net, kjer so objavljena tudi pravila nagradnih iger.

NOVEMBRSKO TEMO O VIKINGIH SMO PRIPRAVILI:

Aleš Nosan; Pionirski dom (angleški in nemški del); Matej De Cecco (ilustracija); Manca Švara (oblikovanje); Vera Jakopič (lektoriranje); Rebeka Tomšič (urednica).
Slikovno gradivo: Shutterstock.

Pri izpeljavi celotne zasnove letošnje Vesele šole nam pomagajo Telekom Slovenije in Zavarovalnica Triglav.

Vesela šola je priloga mesečne revije Pil; letnik 51, št. 03 (november 2020).